

USA's og Europas interesser ikke er sammenfaldende her, og ellers må vi vel sige, at statsministerens politik har været meget proatlantisk indtil nu.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, det er altså som sagt sådan, at forhandlingerne om landbrugsstøtten i WTO-regi foregår med EU som forhandlingspart, når det gælder EU's medlemmer, sådan er dét, og det vil altså sige, at den mulighed, vi har for at påvirke disse forhandlinger, er gennem EU-kredsen.

Det er jo ikke rigtigt, når hr. Jørn Jespersen påstår, at der ikke er kommet politiske tilkendegivelser fra regeringen eller for den sags skyld her fra Folketinget, når det gælder linjen, den politiske kurs, med hensyn til reformer af landbrugspolitikken.

Så sent som for nogle få dage siden besluttede Folketinget en ny vedtagelse om dette her, hvoraf det meget klart og tydeligt fremgår, på hvilket grundlag regeringen kan og skal arbejde, når det gælder WTO-forhandlingerne. Så det kan jo ikke siges tydeligere, og derfor kan jeg fuldstændig afvise kritikken af, at der ikke skulle være en klar politisk linje.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg mindes ikke at have hørt statsministeren på så tynd is før. Der er total tavshed fra regeringens side om, hvad Danmark mener om de forhandlinger, der pågår i WTO. Pyt med alle de der vedtagelser om, at principielt mener vi, og sådan noget; det kan man altid sige.

Det, der er afgørende, er: Hvordan agerer vi i den konkrete forhandling, der foregår i WTO? Og dér ligger altså et kompromisforslag med nogle ret moderate forslag til reduktioner af landbrugsstøtten; regeringen har intet meddelt om det, og statsministeren vil intet sige om det. Derfor vil jeg nu udkaste en tese, som jeg vil høre, om statsministeren kan afkræfte.

Tesen er, at regeringen fører et uklædeligt dobbeltspil. Indadtil i Danmark siger man, at man er liberal og ønsker at afskaffe eller i hvert fald afvikle landbrugsstøtten, men man har det fint med, at der er en række kræfter i EU, der modarbejder det, og dem lægger man sig i læ af, fordi man i virkeligheden af hensyn til landbruget ikke ønsker ændringer i landbrugsstøtten. Kan statsministeren afvise det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, fuldstændigt, naturligvis, det savner enhver baggrund.

Lad mig bare minde om, hvad vi vedtog her i Folketinget forleden med et meget bredt flertal, som hr. Jørn Jespersen ganske vist ikke var med i, men som et meget bredt flertal i Folketinget står bag, nemlig at regeringen opfordres til at arbejde for øget liberalisering af handel med landbrugsvarer, bl.a. gennem afskaffelse af handelsforvridende landbrugsstøtte, herunder eksportsubsidier, under hensyn til forbrugere og miljø, dyrevelfærd, udviklingslandenes landbrugsproduktion osv., osv.

Det er en lang vedtagelse, som hr. Jørn Jespersen, forhåbentlig da i hvert fald, kan erindre, den er kun få dage gammel, og det er jo altså den måde, man arbejder på politisk, at Folketinget træffer nogle beslutninger om, på hvilket grundlag regeringen skal arbejde. Så fører regeringen de synspunkter frem på det tidspunkt og på den måde i EU's Ministerråd, hvor det giver størst indflydelse, og med al respekt for hr. Jørn Jespersen vil jeg sige: Den ansvarlige minister er altså bedre til at vurdere, hvornår det sker bedst, og hvordan det sker bedst.

Formanden:

Hr. Jørn Jespersen for et sidste spørgsmål.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kan udmærket huske den vedtagelse, og jeg kan udmærket huske min begrundelse for ikke at ville stemme for den. Den var i al sin enkelhed: Vi stoler ikke på regeringen i det her spørgsmål, og vi har ikke kunnet konstatere, at den tidligere vedtagelse fra november 2002 på nogen måde har givet sig udslag i den måde, regeringen arbejder på.

En af regeringens samarbejdspartnere, Det Radikale Venstre, står jo her og beder om få bare et par eksempler på, at man har fulgt vedtagelsen, men kan ikke få det. Derfor er der god grund til at regne med, at regeringen fører et dobbeltspil; man siger, at man ønsker at afskaffe støtten, men man har end ikke meddelt det i EU.

Kl. 13.45

Tidspunktet er ikke rigtigt, forstår jeg nu. Hvad er der forkert ved tidspunktet, når det er oppe som dagsordenpunkt? Er det ikke det rigtige tidspunkt at meddele sin partner, hvad man mener, når det er på dagsordenen? Det har Danmark tilsyneladende ikke gjort; vil statsministeren rette op på det?